

lag. Det kunde ikke falde mig ind at ville stille dette frem som noget, der ikke kunde drøftes eller forhandles nærmere. Og jeg vilde meget ønske, om dette Forhandlingsgrundlag kunde være af en saadan Beskaffenhed, at vi kunne faa et Resultat paa dette vanskelige Omraade. Det gaar ikke an, hvis vi skulle naa et Resultat, at stille sig paa det Standpunkt som det ærede Medlem for 9de Kreds (Nordby) indtog, at ville holde sig til de gældende Bestemmelser i § 3 i Loven af 1888. Gør man det, kommer der ganske simpelt ingen Overenskomst om dette Spørgsmaal; men jeg haaber heller ikke, at det, som det ærede Medlem udtalte, skal være noget Udtryk for den almindelige Mening i dette høje Ting. Jeg tror, at ved disse Bestemmelser i Loven af 1888 om Aalegaardsretten blev der gjort Fiskerne Uret. Det er min Opfattelse. Men selvfølgelig kan det heller ikke nytte at ville se bort fra, at disse Bestemmelser have været gældende Lov i en lang Aarrække; det maa der ogsaa tages Hensyn til. Jeg haaber, som sagt, at det ved nærmere Forhandling om dette vigtige Spørgsmaal skal kunne lykkes at naa en Forstaaelse. Nu hører jeg nok, at flere ærede Medlemmer have antydnet, at hvis det skulde vise sig, at Forhandlingerne om dette Spørgsmaal strandede, havde vi den Udvej at skyde dette Spørgsmaal ud og lade det staa uløst, eller rettere sagt at blive ved de gældende Bestemmelser. Jeg vil meget beklage, om dette skulde blive Tilfældet, og jeg tror, at det i Tidens Løb vil vise sig at være en uheldig Udgang. Resultatet vilde saa ganske simpelt blive det, at Spørgsmaalet om Aalegaardsretten naturligvis vilde blive ved at komme frem; indtil det fandt nogenlunde tilfredsstillende Afgørelse, vilde det blive en Kastebold mellem Tingene, et Spørgsmaal, hvorom der vilde komme til at herske ikke ringe Strid. Det vilde jeg i høj Grad beklage, hvis det skulde blive Resultatet.

Det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) kom i Slutningen af sit Foredrag med nogle Bemærkninger, som jeg skal sige et Par Ord om. Jeg paaskønner de velvillige Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlems Side, og det ærede Medlem ønskede jo ogsaa saavel som jeg, at vi kunde naa et Resultat med Hensyn til den foreliggende Sag. Men saa udtalte det ærede Medlem, at hvis det nu skulde vise sig, at Forhandlingerne om Sagen strandede, og at vi, naar Rigsdagssamlingen sluttede, stode uden at have naaet no-

get Resultat, saa vilde han i alt Fald gøre, hvad han kunde, til at vise, at det ikke var dette høje Ting, der var Skyld i, at Sagen strandede. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at vi jo i Tidens Løb ikke have haft saa ganske faa Eksempler paa, at naar en Sag er strandet, bliver der rejst Beskyldninger enten mod det ene eller det andet Ting eller mod Regeringen for, at det er deres Skyld, at det er gaaet saaledes. Jeg vilde nødig have, at den foreliggende Sag skulde bruges i den Slags politiske Øjemed. Jeg tror vel nok, jeg tør sige, at den Sag, der her er til Forhandling ikke endnu har været noget partipolitisk Stridsspørgsmaal. Naar der under Forhandlingerne om Sagen har været ret stærke og afvigende Anskuelser om de forskellige Spørgsmaal, der berøres her, har det efter min Opfattelse været begrundet i rent saglige Hensyn. Vore Fiskere omkring i Landet ere jo langt fra enige om de forskellige Bestemmelser her i Lovforslaget, det er en bekendt Sag. Og det medfører ganske naturligt, at naar Sagen kommer frem til Drøftelse i Rigsdagen, kommer Uenigheden ogsaa frem der. Men, som sagt, Sagen har, tror jeg at turde sige, trods de Vanskeligheder, der have været ved Behandlingen deraf, endnu ikke været brugt i partipolitisk Hensigt, og jeg vil oprigtig ønske, at den heller ikke skulde blive brugt dertil i Fremtiden. Jeg har gjort disse Bemærkninger, foranlediget af det ærede Medlems Udtalelser. Jeg ønsker ikke, at denne Sag skal benyttes til at kaste Skylden, hvis den skulde strande, hverken paa dette høje Ting eller det andet Ting; — ærede Medlemmer ville vel nok ogsaa kunne forstaa, at jeg ønsker heller ikke, at den skulde benyttes til at kaste Skylden over paa Regeringen, men jeg tør vel ogsaa slutte med at udtale Haabet om, at det skal lykkes at faa denne Sag gennemført i indeværende Rigsdagssamling. Skulde det mislykkes, vilde jeg foretrække, at vi ganske stille give os Tid til at overveje Sagen til næste Rigsdagssamling begynder, og saa tage fat med fornyede Kræfter, for dog endelig en Gang at naa et Resultat paa dette Omraade.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dalsgaard: Maa jeg kun sige til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen), at, naar han gik ud fra, at jeg havde overset Bestemmelsen i § 32, første